

Brachos 5a -

תניא רבי שמעון בן יוחאי אומר שלש מתנות טובות נתן הקדוש ברוך הוא לישראל וכולן לא נתנן אלא ע"י יסורין אלו הן תורה וארץ ישראל והעולם הבא

RSRH (Vayikra 18:24-25) writes: "From the time that A" A was chosen and the land was chosen for him, the Land of Israel has not tolerated the corruption of its inhabitants. The flowering of this Land depends on the moral flowering of its inhabitants - who are born on it, nourished by its fruit, and enriched with its treasures. All that stirs in the bosom of this Land, all that is produced by its earth, all that moves about its fields, all that drinks of the dew and rain beneath its skies, and all that lives and matures in its sunlight - all this is sacred to G-d's Torah. It is for the fulfillment of G-d's Will by men of purity that each seedling grows, each flower blooms, the sun shines, and the dew provides moisture. The Land is meant to be the bearer of a national life that is exemplary in moral purity. In man's perfection and moral freedom, the Land, too, finds perfection.

"If the society that lives in this Land subverts, through corruption, the purpose of its existence, the Land, too, loses the reason for its existence. Hence, a population that is socially and morally corrupt has no future on this Land. For the forces of the soil of the Land of G-d are to vitalize and sustain the people living upon it. Yet with these forces they sin and violate the Torah. They exploit the forces of the Land - forces that are sacred to G-d - for aberrations and immoral excesses. Hence, through the *tumah* of its inhabitants the Land, too, become *tamei*, and their sin is its sin.

"As long as the sin is confined to individuals, whereas the nation as a whole remains loyal to Torah, the individuals who sin are eliminated from society by the sentence of G-d or man, and the nation which fulfills the Torah continues to prosper on its land. But if sin and transgression become the rule rather than the exception - and are excused and even sanctioned as the national custom - then the society that has become antithetical to G-d's Torah has become antithetical also to the soil that is sacred to the Torah; and even as any organism will reject an element that has become incompatible with it, so the Land will 'vomit out' its inhabitants."

Ramban, Vayikra 18:24-25

ותטמא הארץ ואפקוד עונה עליה ותקיא הארץ החמיר הכתוב בעריות בעבור הארץ שתטמא בהן, ותקיא הנפשות העושות. והנה העריות חובת הגוף, ואינן תלויות בארץ

אבל סוד הדבר בכתוב שאמר (דברים לב ח, ט) בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם יצב גבולות עמים וגו' כי חלק ה' עמו וגו'. והענין כי השם הנכבד ברא הכל, ושם כח התחתונים בעליונים. ונתן על כל עם ועם בארצותם לגוייהם כוכב ומזל ידוע, כאשר נודע באצטגנינות. וזהו שנאמר (דברים ד יט) אשר חלק ה' אלהיך אותם לכל העמים, כי חלק לכולם מזלות בשמים וגבוהים עליהם מלאכי עליון נתנם להיותם שרים עליהם... והנה השם הנכבד הוא אלהי האלהים ואדוני האדונים לכל העולם אבל ארץ ישראל אמצעות הישוב היא נחלת ה' מיוחדת לשמו! לא נתן עליה מן המלאכים קצין שוטר ומושל

בהנחילו אותה לעמו המיוחד שמו, זרע אוהביו. וזהו שאמר (שמות יט ה) והייתם לי סגולה מכל העמים כי לי כל הארץ וכתוב (ירמיהו יא ד) והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים, לא שתהיו אתם אלהים אחרים כלל. והנה קידש העם היושב בארצו בקדושת העריות וברובי המצות להיותם לשמו. ולכך אמר (להלן כ כב) ושמרתם את כל חוקותי ואת כל משפטי ועשיתם אותם ולא תקיא אתכם הארץ וכתוב (שם פסוק כד) ואמר לכם אתם תירשו את אדמתם ואני אתננה לכם לרשת אותה אני ה' אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים. יאמר כי הבדיל אותנו מכל העמים אשר נתן עליהם שרים ואלהים אחרים, בתתו לנו את הארץ שיהיה הוא יתברך לנו לאלהים ונהיה מיוחדים לשמו. והנה הארץ שהיא נחלת השם הנכבד תקיא כל מטמא אותה ולא תסבול עובדי ע"ז ומגלים עריות

...

והנה בחוצה לארץ אע"פ שהכל לשם הנכבד אין הטהרה בה שלימה בעבור המשרתים המושלים עליה והעמים תועים אחרי שריהם לעבוד גם אותם

...

כי הכל מאתו יתברך והנה השם הנכבד יתברך אלהי האלהים בחוץ לארץ ואלהי ארץ ישראל שהיא נחלת ה'... וכן שנו בספרא (קדושים יא יד) ולא תקיא הארץ אתכם וגו', ארץ ישראל אינה כשאר ארצות אינה מקיימת עובדי עבירה. ובספרי ואין עמו אל נכר (דברים לב יב), שלא תהא רשות לאחד משרי האומות לבא לשלוט בכם... והוא מאמרם, כל הדר בחוצה לארץ דומה כמי שאין לו אלוה שנאמר (להלן כה לח) לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים... כל זמן שאתם בארץ כנען הייתי לכם לאלהים אין אתם בארץ כנען כביכול אין אני לכם לאלהים

...

ומן הענין הזה אמרו בספרי, ואבדתם מהרה (דברים יא יז), אף על פי שאני מגלה אתכם מן הארץ לחוצה לארץ, היו מצויינין במצות שכשתחזרו לא יהו עליכם חדשים. משל לאדון שכעס על אשתו ושלחה לבית אביה אמר לה הוי מתקשטת תכשיטים שכשתחזרי לא יהיו עליך חדשים

וכן אמר ירמיה (לא כ) הציבי לך ציונים אלו המצות שישראל מצוינין בהם. והנה הכתוב שאמר (דברים יא יז-יח) ואבדתם מהרה ושמרתם את דברי אלה וגו' אינו מחייב בגלות אלא בחובת הגוף כתפילין ומזוזות ופירשו בהן כדי שלא יהו חדשים עלינו כשנחזור לארץ. כי עיקר כל המצות ליושבים בארץ ה'. ולפיכך אמרו בספרי, וירשתם אותה וישבתם בה ושמרתם לעשות (דברים יא לא-לב), ישיבת ארץ ישראל שקולה כנגד כל המצות שבתורה

...

וזו היא מצות יעקב אבינו לביתו ולכל אשר עמו בשעת ביאתם לארץ (בראשית לה ב) הסירו את אלהי הנכר אשר בתוכם. והשם, לו לבדו נתכנו עלילות, שמתה רחל בדרך בתחילת בואם בארץ

ולא הכניס לארץ שתי אחיות

כי בזכותה לא מתה בחוצה לארץ, ובזכותו לא ישב בארץ עם שתי אחיות. והיא היתה הנשאת באיסור האחוה. ונראה שנתעברה מבנימין קודם בואם בשכם ולא נגע בה בארץ כלל מפני הענין שהזכרנו

*Who are these that fly along like
clouds, like doves to their nests?* - מי-אלה, כְּעַב תְּעוֹפִינָה; וְכִיּוֹנִים, אֶל-אַרְבְּתֵיהֶם - [Isaiah 60:8](#)